

भिः काष्ठाभिरिव सो ऽन्वक्म् ॥ 1. 12, 31. काष्ठा = स्थिति (was durch Grenze, Ziel übersetzt wird) AK. 3, 4, 10, 43. = स्थानमात्र H. an. MED. — 4) ein best. Zeitmaass TRIK. 3, 3, 106. H. an. MED. MBH. 1, 1292. 13, 7385. R. 2, 23, 13. DEV. 11, 8. = $\frac{1}{30}$ Kalā AK. 1, 1, 3, 11. H. 136. M. 1, 64. SUÇR. 1, 19, 4. 2. = $\frac{1}{15}$ Laghu = $\frac{1}{225}$ Nāḍikā = $\frac{1}{450}$ Muhūrta BUĠG. P. 3, 11, 7. — 5) N. einer Pflanze, *Curcuma xanthorrhiza* Roxb. (दाहृक्-रिद्रा) H. an. MED. — 6) N. pr. einer Tochter Dakṣha's und Gemahlin Kaçjapa's, der Mutter der vierfüßigen Thiere mit ungespaltenen Hufen, BUĠG. P. 6, 6, 25. 28.

काष्ठागार (2. काष्ठ + अगार) m. n. ein hölzernes Haus TRIK. 3, 3, 130.

काष्ठावुवाकिनी (2. काष्ठ + अम्बु - वा^०) f. ein hölzernes Geräth zum Ausschöpfen des Wassers in einem Schiffe AK. 1, 2, 3, 11. H. 877. Ist wohl nur eine Erklärung von त्रेणी, kein eig. Synonym.

काष्ठालुक (2. काष्ठ + आलुक) eine best. Art von आलुक SUÇR. 1, 223, 3.

काष्ठिक (von 2. काष्ठ) 1) m. Holzträger KATHIS. 6, 43. — 2) f. आ Holzstückchen: वन^० PĀNĪKAT. 191, 12. 19. 193, 6.

काष्ठील (1. का + अष्ठीला) 1) m. eine Art *Calotropis* (राजार्क) RĀĠAN. im ÇKDr. — 2) f. आ *Pisang*, *Musa sapientum* AK. 2, 4, 4, 1.

काष्ठेनु (2. काष्ठ + इनु) m. eine Art Zuckerrohr SUÇR. 1, 186, 15. 181, 3. VĪKASV. zu H. 1194 (काष्ठेनु).

1. कास्, कास्ते *husten* DHĀTUP. 16, 22 (शब्दकृतसायाम्); कासा चक्रे P. 3, 1, 35; चकासे und कासामास Vor. 8, 80. 118. कास्ते SUÇR. 1, 38, 13. 2, 503, 8. कासमान 1, 118, 12. act.: कास्ते (im Verse) 2, 502, 19. 503, 1. 3. — कासा चक्रे = कुत्तिसनभिक्षितवान्, कुत्तिसनशब्दं कृतवान् Scholl. zu BHATT. 3, 105. — Vgl. u. काप्.

— उद् s. उत्कासन.

2. कास् f. *Husten* AV. 1, 12, 3. 5, 22, 10. 11 (wo der Accent der Handschr. wohl falsch ist).

1. कास्^३ nom. ag. von कास् P. 3, 1, 140.

2. कास (von कास्) m. *Husten* AK. 2, 6, 2, 3. H. 464. SUÇR. 1, 11, 13. 21, 16. 98, 11. 128, 11. 2, 502, 7. fgg. आसकासय 1, 138, 20. कासकर 2, 233, 10. आसकासविनाशन 1, 137, 8. BUĠG. P. 3, 30, 17. Auch कासा f. AV. 6, 103, 1. fg. — Vgl. 2. काश.

3. कास m. n. SIDDH. K. 249, b, 7. = काश *Saccharum spontaneum* L. BHAR. zu AK. 2, 4, 5, 28. ÇKDr. = शोभाञ्जन *Hyperanthera Moringa* Vahl. ÇABDAK. im ÇKDr.

कासकन्द (2. कास + कन्द) m. eine Art Wurzel (कासालु) RĀĠAN. im ÇKDr.

कासघ्न (2. कास + घ्न) 1) adj. f. ई den Husten vertreibend SUÇR. 2, 233, 4. 10. — 2) f. ई N. einer Pflanze, *Solanum Jacquinii* Willd., ÇABDAK. im ÇKDr.

कासजित् (2. कास + जित्) f. N. einer Pflanze, *Clerodendrum Siphonanthus* R. Br. (भाग्जी), RĀĠAN. im ÇKDr.

कासनाशिनी (2. कास + ना^०) f. N. einer Pflanze, = कर्कटपृङ्गी (lies u. d. W. कासना^० st. कामना^०) RATNAM. im ÇKDr.

कासन्दी s. u. कामुन्दीवटिका.

कासमर्द (2. कास + मर्द) m. AK. 3, 6, 2, 19. 1) *Cassia Sophora* L. (ein Hustenmittel) HĀR. 98. SUÇR. 1, 138, 17. 2, 233, 9. — 2) eine gegen Hu-

sten gebrauchte Arznei aus Tamarinden und Senssamen (वेशवारविशेष) BHAR. zu AK. im ÇKDr. — 3) = पटल HĀR. 270.

कासमर्दक m. = कासमर्द 1. RĀĠAN. im ÇKDr. (unter कासमर्द). SUÇR. 1, 218, 15. 2, 508, 9.

कासमर्दन (2. कास + म^०) m. *Trichosanthes dioeca* Roxb. (पेटाल) RĀĠAN. im ÇKDr.

कासर m. Büffel AK. 2, 5, 4. H. 1283. HĀR. 80.

कासवत् (von 2. कास) adj. mit Husten behaftet SUÇR. 2, 506, 4.

कासार^३ Uṇ. 3, 138. m. n. TRIK. 3, 5, 12. Teich, See AK. 1, 2, 3, 27. H. 1094. BHARTṚ. 1, 39. KĀT. 4. GĪT. 2, 20. DAÇAK. 21, 8.

कासारि (2. कास + अरि Feind) m. = कासमर्द 1. RĀĠAN. im ÇKDr.

कासालु (2. कास + आलु) m. eine best. Wurzel (कोकाण्डेशे प्रसिद्ध आलुविशेष:) RĀĠAN. im ÇKDr.

कासिका (von 2. कास) f. Husten AV. 5, 22, 12. 11, 2, 22.

कासिन् (wie eben) adj. mit Husten behaftet SUÇR. 1, 116, 9. 2, 503, 17. 504, 5. — Vgl. u. 2. काशिन्.

कासीराम (काशीराम?) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 938.

कासीस n. *Eisenvitriol* H. 1036. SUÇR. 1, 132, 17. 134, 2. 2, 49, 14. 62, 5. 333, 12. 342, 7. 496, 14. °द्वय 1, 140, 13. — Vgl. u. काशीश.

कामुन्दीवटिका f. = कासमर्द 2. RĀĠAN. im ÇKDr. Unter कासमर्द wird auch कामुन्दी aufgeführt. Sowohl WĪLs. als auch ÇKDr. führen कामुन्दीवटिका zwischen कामनाशिनी und कासमर्द auf, wodurch man auf die Vermuthung geführt wird, dass कामुन्दीव^० zu lesen sei; auch finden wir bei HAUGHTON in der That nur die Form कामन्दि, welche offenbar mit कास Husten in Verbindung steht.

कासू^३ f. 1) eine Art Speer Uṇ. 1, 85. AK. 3, 4, 14, 69. H. 146. an. 2, 578. MED. s. 1. P. 5, 3, 90. — 2) mangelhafte, undeutliche Sprache H. an. MED. — 3) Sprache. — 4) Glanz ÇABDAR. im ÇKDr. — 5) Krankheit. — 6) Verstand H. an.

कासूतरी (von कासू) f. ein kurzer Speer P. 5, 3, 90.

कासूकायन (sic) patron. von? PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 57.

कासृति (1. का + सृति) f. Schleichweg: न कासृत्या ग्रामं प्रविशेत् GOBH. 3, 5.

कास्तीर n. N. pr. einer Stadt P. 6, 1, 155. — Wird in 1. का + तीर zerlegt.

कास्मर्य ÇĀNT. 4, 8 fehlerhafte Schreibart für कार्मर्य.

काक्का f. ein best. musikalisches Instrument DVIRĀPAK. im ÇKDr. — Vgl. काक्ला.

काक्य^३ patron. von कक्य gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

काक्ल 1) adj. a) trocken. — b) übermässig. — c) böseartig H. an. 3, 635. MED. l. 73. — 2) m. a) Katze ÇABDAM. im ÇKDr. — b) Hahn MED. — c) eine grosse Trommel HĀR. 143. भेरिवेणुनीषामृद्गतालपट्टशङ्ख-काक्लादिभेदेन (kann auch f. oder n. sein) शब्दा अनेकविधा: PĀNĪKAT. 20, 8. Vgl. कालकृक. — d) Laut (शब्दमात्र) MED. — 3) f. काक्ला a) ein best. musikalisches Instrument TRIK. 1, 1, 119. H. 84. MED. RĀĠA-TAB. 3, 464. — b) N. pr. einer Apsaras MED. — 4) f. काक्ली ein junges Weib H. an. MED. HĀR. 133. — 5) n. a) eine undeutliche Rede. — b) ein best. musik. Instrument H. an.